

РЕШЕНИЕ

№ 30421

гр. София, 31.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 14.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разгледа дело номер **6975** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 84, ал. 2, вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на А. Б. К. А., търсещ закрила от С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 152 X / 07.05.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС, с което последваща молба на молителя не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се сочи, че атакуваното решение е неправилно поради съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че интервюиращия орган не е съобразил актуалното тълкуване на разпоредбата на чл. 40, пар. 2 и 3 от Директива 2013/32/ЕС и Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20 и е нарушил изискването за алтернативност на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Без да изложи мотиви по данните от представените източници, органът е мотивирал акта си с части от справка № МД - 02 109 / 18.03.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“. Счита, че няма нито един извод на административния орган относно представените данни за опасенията на А. Б. К. А. от ескалацията на военните действия между И. и И.. Интервюиращият орган изобщо не е взел предвид опасенията на жалбоподателя от терористичния начин на управление на новото правителство, включително произволно задържане, арест, насилствено и нечовешко отношение. Излага доводи, че органът не е изложил мотиви, изискуеми във фазата по допустимост, и относно ескалиращата и безконтролна активност на Ислямска държава, която води до повсеместен хаос, страх и масово въоръжаване на цивилното население. С жалбата се сочи, че към настоящия момент с оглед ескалиращата война между И. (САЩ) и И., за жалбоподателя е обективно невъзможно да се върне в държавата си на произход - няма сигурен транспортен коридор, поради

което е изцяло приложим принципа за забрана за връщане. Моли решението да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Б. Б. с личен № в САК [ЕГН]. Осигурен е превод на арабски език от страна на преводача Тамам А. Ю.. Жалбоподателят поддържа жалбата си.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител юрисконсулт П. Р., оспорва жалбата с писмен отговор по нея, с който представя становище по делото. Излага доводи за неоснователност и недоказаност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването. Твърди, че в обжалваното решение са преценени всички правно значими факти, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата му по произход – С.. Сочи, че оспорваното решение е постановено при спазването на административно производствените правила. Счита, че след направен анализ на всички доказателства и твърдения, се установява, че по преписката няма данни животът на жалбоподателя да е бил в опасност, както и спрямо него да са предприемани каквито и да било действия, които основателно да предизвикат основателни опасения от преследване или опасност от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ. Твърди, че не се сочат факти, възникнали след влизане в сила на предходните решения, нито се представят нови индивидуализиращи елементи, които да променят оценката на риска. Счита, че обстоятелства, свързани със социалната интеграция в България, са ирелевантни към фазата на предварително разглеждане по чл. 76 а—76 б от ЗУБ, тъй като допустимостта на последваща молба се преценява единствено през призмата на наличието на нови факти, способни да променят предходната оценка. С тези аргументи иска от съда да отхвърли оспорването и да потвърди решението като правилно и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура чрез прокурор Т. П. моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

Административен съд София-град, след като обсъди приетите доказателства, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят А. Б. К. А., търсец закрила от С., ЛНЧ: [ЕГН], е подал последваща молба за международна закрила с рег. № КП-01-1092/17.04.2026 г. като лице, което търси международна закрила и желае да му бъде предоставен статут на бежанец / хуманитарен статут в Република България.

Посочената по-горе молба е последваща по смисъла на § 1, точка 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Съгласно тази разпоредба, последваща е молбата за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

А. Б. К. А. за първи път е поискал закрила с молба вх. № 271000-9328/09.10.2024 г. на ОДМВР - Х., РУ – Х. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет. С решение № 2546/14.03.2025 г. Председателят на ДАБ е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е връчено на 27.03.2025 г. и е обжалвано пред Административен съд – Хасково в предвидения от закона срок. С Решение № 4053/22.04.2025 г. по адм. дело № 781/2025 г. АС - Хасково е отхвърлил жалбата. Решението на АС - Хасково е обжалвано пред Върховен административен съд (ВАС) на Република България. С Решение № 9842/15.10.2025 г. по адм. дело № 5608/2025 г. ВАС оставя в сила Решение № 4053/22.04.2025 г., постановено по адм. дело № 781 по описа на АС - Хасково за 2025 г. Решението на върховната инстанция е окончателно.

На 09.04.2026 г. е подадена последваща молба за международна закрила по ЗУБ от А. Б. К. А., С вх. № КП-0М016 на ДАБ при МС. С писмо № РПЦХ-01-1687/14.04.2026 г. на молителя е отговорено, че молбата е нередовно подадена, тъй като същата не е заявена лично пред длъжностно лице на ДАБ, съгласно императивната разпоредба на чл. 58, ал. 3 от ЗУБ.

С подаването на своята втора последващата молба, А. Б. К. А. е представил данни от електронни източници относно обществено - политическото положение в Сирийска арабска република, данни за провинция А. и съседните И. и Х.. Заявил е, че били налице нови обстоятелства относно държавата му на произход и нови факти и доказателства, които не били разгледани и обсъдени в производство пред предходните съдебни инстанции.

Новите факти и обстоятелства относно личното му положение били свързани с опасения за живота и сигурността му, като в момента най-много го тревожела ескалацията на военните действия между И. и И.. Освен всичко друго се страхувал, защото конфликта между араби и кюрди продължавал. Страхувал се и от сегашното правителство, което без съд и присъда задържало цивилни, разпитвали ги, осъждали ги и ги измъчвали.

Новите факти и обстоятелства относно държавата му на произход били във връзка с високата степен на нестабилност на региона на Близкия изток през 2026 г., активни въоръжени конфликти и чести военни операции. С. оставала една от най-силно засегнатите държави в региона. През настоящата година на територията на С. продължавали да се провеждат и вътрешни военни операции. В допълнение, МВнР потвърждавало, че с изключение на столицата Д., във всички останали райони на страната съществували обективни рискове по отношение на сигурността.

А. Б. К. А. е споделил още в последващата молба, че МВнР потвърждавало, че с изключение на столицата Д., във всички останали райони на страната съществували обективни рискове по отношение на сигурността, а родната му провинция А. са определяла, като една от най-проблемните. Чуждият гражданин смята още, че родната му провинция е район, в който били налице непрестанни стълкновения между новото правителство и кюрдските сили, които ескалирали до опасност от нова гражданска война.

С оспореното в настоящото производство Решение № 152 Х / 07.05.2026 г., органът е формирал извод, че представените материали от медийни източници са от сайта на Х. информационна агенция А., която е основана през 2013 г. от редица кюрдски журналисти в Б.. Тя отразява събития, и публикува новини от различни европейски страни, райони на Р. и други части на К., както и от страните от Близкия изток. Представените копия от публикации от електронни издания и снимков материал, нямат удостоверителна сила за конкретни факти относно личното положение на сирийския гражданин и не могат да бъдат приети за официални източници на информация. Представените изображения не съдържат данни за време и място на заснемане, а електронните източници не са верифицирани. Не малка част от представените доказателства от различни общодостъпни източници за продължаващо насилие в С., са неотнормирани към фактите от бежанската история на жалбоподателя, тъй като съдържат информация за региони, различни от обл. Х..

Приел е още, че приложените доказателства към последващата молба не кореспондират с информацията в актуална справка на ДМД на ДАБ от 18.03.2026 г. за състоянието на сигурността в провинция Х..

За пълнота е изложил още, че от цялостният анализ на приложената по преписката актуална справка от 18.03.2026 г., се установява, че ситуацията в страната е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица, желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в

нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. Приел е, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С..

Срещу така постановеното решение е подадена жалба за осъществяване на съдебен контрол от страна на Административен съд София – град.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт в предвидения 7 - дневен преклузивен срок, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ (жалбата е подадена на 14.05.2026 г., а решението е връчено на 12.05.2026 г.), от лице с правен интерес от оспорването – адресат на обжалваното решение, с което се засягат негови лични права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществения, които да ограничават правото на защита на лицето молител, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

Молбата за международна закрила, с която е образувано настоящото административното производство, се явява последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Производството пред административния орган е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, който регламентира процедурата по предварително разглеждане на подадената последваща молба за международна закрила. Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, в чл. 33 посочва случаите, в които този вид молби се приемат за недопустими. Съгласно чл. 33, параграф 2, б. „г“, държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима, ако е последваща такава и когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Съответстваща разпоредба на чл. 33, параграф 2, б. „г“ от Директивата в българското законодателство е тази по чл. 76а от ЗУБ. Съгласно този член от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. Именно тази преценка е била направена и от интервюиращия орган в Държавната агенция за бежанците.

От друга страна, разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл. 76в от ЗУБ, чужденците не се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8, чл. 29а и чл. 58, ал. 7. Тези обстоятелства обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Съобразно текста на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2, т. 4 от закона, тези писмени доказателства трябва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. От събраните по делото доказателства се установява, че на жалбоподателя са дадени указания относно реда за подаване на молбата за международна закрила. Следователно, изпълнено е изискването на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ. Спазена е и гаранцията по чл. 10, параграф 1, б. „а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005

г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки. Съгласно последната посочена норма всички кандидати за убежище преди разглеждането на тяхната молба за убежище трябва да бъдат информирани относно процедурата, която се прилага относно правата и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на техните задължения или отказа да сътрудничат на органите на език, за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Те се информират за сроковете, както и за средствата, с които разполагат за изпълнението на своето задължение да предоставят документите, които са посочени в чл. 4 от Директива 2004/83/ЕО. Тази информация им се предава в срок, за да е възможно те да упражнят правата си, които са гарантирани от директивата, както и да могат да изпълнят задълженията си по чл. 11.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства трябва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по делото липсват. Въпреки това трябва да се отбележи, че доказателствената сила и относимост на представени доказателства относно исканото предоставяне на международна закрила е въпрос на анализа по същество в производството по предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

В случая не се установява каквато и да е било промяна в личното положение на молителя, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост.

Предвид това на анализ подлежи ситуацията в държавата по произход на жалбоподателя, а именно – С..

Видно от оспореното решение в страната по произход С. не се наблюдава съществена промяна в обществено-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни.

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят не заявява нови факти и обстоятелства по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не са представени и доказателства, че завръщането му ще застраши пряко неговите права като живот и свобода. Не са представени и доказателства, че при завръщането си в С. ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

От обсъдените данни, както и ноторно известните такива на съда за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

Съдът намира, че ситуацията в С. непрекъснато се променя, но от представените и приети, като доказателства по делото справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ на базата на насоките за С. на Агенцията за убежището на Европейския съюз (А.), не се установява наличие на въоръжен конфликт в тази страна, достигащ граници, представляващи заплаха за живота и здравето на цивилното население.

Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело C-465/07, член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква "д" от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Понастоящем с член 40 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, Директива 2004/83/ЕО е отменена, но текстът на член 15 от последната е преповторен в текста на член 15 от Директива 2011/95/ЕС, поради което и тълкуването, дадено с Решение от 17.02.2009 г. по дело № C-465/2007 г. на Съда на Европейския съюз, е запазило своето значение.

От приетите по делото доказателства не се установява, че към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсещият закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсещия закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. Установено е, че в момента не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Въпреки че в някои части на страната положението е несигурно, не трябва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Сблъсъците в определени части на страната са спорадични и като такива не могат да се оценят като въоръжен конфликт. В конкретния случай не се установява спрямо А. Б. К. А. да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В страната са започнали помирителни процеси, свързани най-вече с призивите на временното правителство на джихадистка групировка "Х. Т. ал Ш." за реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес.

От информацията в представените справки № МД-02-241/25.06.2026 г. относно ситуацията в С. не се установява, че в С. е налице вътрешен конфликт. От изложеното в справката се установява, че има данни за инциденти във връзка със сигурността в С., но няма данни, че насилието в тази държава е безогледно и повсеместно на цялата територията на страната, респективно достигнало такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност.

В тях е описано положението със завърналите се бежанци в С.. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 27 март 2026г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 563 898 души. От средата на месец март 2026 г. ВКБООН и партньорите му разширяват подкрепата си в лагера А., където се извършва регистрация на ниво домакинство.

Въпреки че С. продължава да бъде класифицирана като „несвободна“ според годишния доклад на Ф. Н., публикуван в края на март месец 2026 г., страната едновременно с това регистрира най-голямото подобрене в световен мащаб през 2025 г. в сравнение със същия период на предходната 2024 г.

След подписването на споразумението на 29 януари 2026 г. между преходното правителство и Сирийските демократични сили (ЗОР), на 9 май 2026 г. четвърта група се: завръща в А. като част от организирана програма за връщане, включваща около 1200 семейства. Според медиен репортаж, цитиращ информация от провинция А., съществуващите спешни жилища - някои от които междувременно стоят празни - се предоставят на тези, които вече нямат дом в А..

На 9 май 2026 г., за първи път от повече от 15 години, сирийското Министерство на комуникациите и информационните технологии провежда тестово плащане с М. и V. от С.. Министерството също така обявява стартирането на местна платежна система, наречена Раумега, която е свързана с глобални платежни мрежи и улеснява банковите преводи между всички банки, опериращи в С., както и мрежите с V. и М..

Икономическата обстановка в С. през 2026 г. показва признаци на стабилизиране и преход към възстановяване, но страната остава в дълбока хуманитарна и социална криза след края на режима на А. през м. декември 2024 г. След установяването на преходно правителство, най-значимият

стимул за сирийската икономика става премахването на международните рестрикции. През 2025 г. С. щати и Европейският съюз отменят почти всички всеобхватни икономически санкции. Това слага край на продължителната икономическа изолация и дава възможност за чуждестранни капитали. Въпреки това, икономиката стартира от изключително ниска база - БВП на страната се свива с над 50% (според някои оценки до 84%) в периода 2010-2024 г. Докато през 2024 г. икономиката отчита спад от 1.5%, за 2025 г. се отчетен растеж от около 1%, а прогнозите за 2026 г. сочат възможност за по-силен растеж до 10%, воден от премахването на санкциите, подобряването на сигурността и завръщането на квалифицирани кадри.

През 2026 г. ситуацията със сигурността в Д. ал Зор се характеризира с активизиране на партизанската война от страна на ИД, племенни сблъсъци и хаос, породен от наводненията в региона. Преходът на контрола към новото сирийско правителство се сблъсква с предизвикателства, които застрашават сигурността на гражданите и инфраструктурата. Според данни на А., провинцията концентрира 50% от всички политически и въоръжени инциденти, свързани с ИД в С. за първата половина на 2026 г. Д. ал Зор се превръща в едно от огнищата на масови демонстрации с искания за преходна справедливост.

Следователно от посочената справка – не могат да се споделят общите твърдения за влошено като цяло положение след промените в С., а точно обратното. Представените от лицето доказателства са в подкрепа на изразеното още при първото разглеждане на молбата му за закрила – желание за постигане на икономическа стабилност. Данните в същите справки обусловя категоричен извод за липса на въоръжен вътрешен или международен конфликт, който да е на ниво пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че сигурността на кандидата ще бъде застрашена от самия факт на присъствието му в С..

Няма никакви данни, че лицето, ако се завърне в С. ще пострада. Точно обратното от справката е видно, че има значително завръщане на сирийци в С., прави се опит за нормализиране на обстановката. Изложените от пълномощника на лицето данни – са общи и по никакъв начин не могат да бъдат съотнесени към изложените преди това факти в бежанската история. Няма данни за репресии от страна на властите към лица, потърсили убежище, както се твърди по същество.

Важно е да се отбележи, че несигурното положение в отделни райони на страната е в резултат на инцидентни прояви, които не могат да се определят като отговарящи на критерия за безогледно насилие. Въпреки сложната ситуация в С., страната се връща обратно към нормалния живот, след падането на режима на Б. А., а вече над милион сирийци са се завърнали доброволно в своята родина. Съдът счита, че при евентуалното завръщане на кандидата за международна закрила в родината му, няма да доведе до негативни последици за молителя. Представените от молителя Публикации и материали имали общоинформационен характер и същите не установяват качествено нова степен на ескалация или настъпили след приключване на предходното производство обстоятелства, които съществено да изменят фактическата обстановка, вече обсъдена и преценена в рамките на първоначалното производство за международна закрила.

От данните по преписката не може да се направи и извод, че личното и общественото положение на жалбоподателя го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последици на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там.

От публично достъпните данни се установява, че през месец януари 2026 г. сирийското правителство и кюрдските Сирийски демократични сили са сключили споразумение, поставящо началото на примирие и интеграция на кюрдските райони и сили в структурите на държавата. Поставено е началото на търсена устойчивост и гарантиране на сигурността в северните и североизточните райони на страната, където живее това етническо малцинство. Данните за

актуалната ситуация в С., която Съдът възприема от публикуваната от БТА информация, сочат, че четиридневното споразумение за прекратяване на огъня между сирийското правителство и кюрдските сили, което е удължено с 15 дни, по съобщение на сирийското министерство на отбраната, цитирано от Р.. Удължаването е било решено с цел да се подкрепи операцията на САЩ за прехвърляне на затворници от "Ислямска държава" от С. в И., е казано в изявление на министерството. Предвожданияте от кюрдите Сирийски демократични сили (СДС) са обявили, че споразумението е постигнато чрез международно посредничество и че "диалогът с Д. продължава". Сирийската армия е обявила във вторник, 20 януари, ново четириддневно прекратяване на огъня с кюрдските сили, след като предишното споразумение се провали. Сирийските демократични сили са се изтеглили от големи райони в С. и Източна С., като са ги отстъпили на сирийските правителствени сили. В страната са започнали помирителни процеси, свързани най-вече с призивите на временното правителство на групировката "Х. Т. ал Ш." за реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес.

Независимо от несъмнено несигурната и усложнена обстановка в С., съвкупната преценка на данните от приобщените по делото справки относно ситуацията в тази държава, действително не налагат извод за безогледно насилие в държавата на произход по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, което би поставило чужденеца в реална опасност да претърпи тежка заплаха срещу живота или личността си единствено поради факта на присъствието си на територията на тази държава, без значение от личното му положение. Наред с това следва да бъде посочено, че А. Б. К. А. не споделя конкретни обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С.. Предвид изложеното правилен е изводът на административния орган за липса на основание за предоставяне на хуманитарен статут, засегнато в специалната хипотеза на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт, което предполага отхвърляне на жалбата против него.

Така мотивиран и на основание чл. 173, ал. 2, предложение второ от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. К. А., търсещ закрила от С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 152 Х / 07.05.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС, с което последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила на молителя не е допусната.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.